

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcov: **1. Ing. O. D.**, bytom H., V. a **2. Bc. D. D.**, bytom H., V., obaja zastúpení *JUDr. J. S.*, advokátom, I., K., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad Košice**, Popradská č. 78, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. A/2007/00239/1 zo dňa 17.09.2007 a č. A/2007/00239 zo dňa 17.09.2007, na spoločné odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/117/2007-33 zo dňa 04.11.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. novembra 2009 č. k. 7S/117/2007-33, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom v prvom a druhom rade nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

I.**Konanie na správnom orgáne**

Rozhodnutím č. A/2007/00239 zo dňa 17.09.2007 žalovaný ako odvolací správny orgán potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice - mesto č. 2007/00975-5/Ht. zo dňa 14.06.2007, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu v 1. rade na urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom podľa § 15 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len "zákon o pozemkových úpravách") a požadované vyčlenenie pozemkov do užívania žalobcu nevykonali.

Rozhodnutím č. A/2007/00239/1 zo dňa 17.09.2007 žalovaný ako odvolací správny orgán potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice - mesto č. 2007/00975-4/Ht. zo dňa 14.06.2007, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu v 2. rade na urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách a požadované vyčlenenie pozemkov do užívania žalobcu nevykonali.

V odôvodnení napadnutých rozhodnutí žalovaný uviedol, že pozemky, ktoré žalobcovia žiadali vyčleniť postupom podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách nespĺňajú tieto podmienky z dôvodu, že nie sú v užívaní pôvodného poľnohospodárskeho podniku ani jeho právneho nástupcu, avšak nevyčlenením pozemkov patriacich žalobcom nie je dotknuté ich právo ako vlastníkov nehnuteľností, aby sa vydania týchto pozemkov domáhali u ich terajšieho užívateľa v občianskoprávnom konaní.

II.**Konanie na prvostupňovom súde**

Proti obom rozhodnutiam žalovaného podali žalobcovia včas spoločnú žalobu podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo

v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav, na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, oba správne orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutia žalovaného aj správneho orgánu prvého stupňa sú zákonné.

Vo svojom rozsudku uviedol, že správne orgány zistili, že súčasný užívateľia nie sú pôvodným poľnohospodárskym podnikom ani právnymi nástupcami pôvodného poľnohospodárskeho podniku z čoho vyplýva, že žalobcom nárok na vyčlenenie pozemkov v ich vlastníctve v zmysle § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách nevznikol. Konštatoval tiež, že nekonkretizovanie všetkých subjektov, ktoré predmetné nehnuteľnosti v súčasnosti užívajú (ako to požadovali žalobcovia) nespôsobilo nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí a v konaní bolo nepodstatné, kedy a na základe čoho začali na predmetných pozemkoch hospodáriť subjekty, špecifikované v napadnutých rozhodnutiach.

S poukazom na uvedené skutočnosti považoval krajský súd námietky žalobcov uvedené v žalobe za právne irelevantné a novými námietkami, týkajúcimi sa porušenia konkrétnych ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), (ďalej len „správny poriadok“), ako aj hmotnoprávnymi, vznesenými na pojednávaní, sa nezaoberal, pretože tieto boli vznesené až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods. 1 O. s. p.).

Z uvedených dôvodov krajský súd žalobu žalobcov zamietol a z dôvodu podania žaloby neoprávnenou osobou súd konanie o žalobe žalobcu v 1. rade proti rozhodnutiu žalovaného, ktoré sa týkalo žalobcu v 2. rade a konanie o žalobe žalobcu v 2. rade proti rozhodnutiu žalovaného, ktoré sa týkalo žalobcu v 1. rade zastavil podľa § 250d ods. 3 O. s. p.

III.

Odvolanie žalobcov a vyjadrenie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia včas spoločné odvolanie a žiadali, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší žalobou napadnuté obe rozhodnutia žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a žalobcom prizná náhradu trov konania.

V odvolaní uviedli, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo jednak k vadám uvedeným

v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. tým, že žalobcovi ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a tým, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a žiadali, aby odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v celom rozsahu odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O. s. p., a to najmä z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru žalobcov založil krajský súd napadnuté rozhodnutie na nesprávnych a neúplných skutkových zisteniach obidvoch správnych orgánov a sám dokazovanie na zistenie úplného skutkového stavu veci nevykonal, pričom tak neopodstatnene dospel k záveru, že žalobcom nevznikol nárok na vyčlenenie pozemkov podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách. Súd prvého stupňa pochybil najmä v tom, že nezistil, ktorý konkrétny subjekt, akým spôsobom, odkedy a na základe akého právneho dôvodu užíva každý z dotknutých pozemkov žalobcov, pričom sa vôbec nezaoberal zisťovaním, či k týmto pozemkom nemá tento subjekt uzatvorený právny vzťah, napr. formou podnájmu, s právnymi nástupcami toho užívateľa pozemkov, ktorý užíval predmetné pozemky žalobcov ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, čím mohlo dôjsť k obídniu zákona.

V odvolaní ďalej žalobcovia uviedli, že neobstojí ani názor krajského súdu, že v prípade poukazu ich právneho zástupcu na porušenie konkrétnych zákonných ustanovení hmotnoprávných predpisov a správneho poriadku žalovaným na pojednávaní dňa 04.11.2009 ide o námietky vznesené až po uplynutí lehoty na podanie žaloby.

Súd nemohol byť podľa názoru žalobcu pri preskúmaní rozhodnutia viazaný len skutkovým stavom zisteným správnym orgánom, pretože by došlo k tomu, že by sa nedali urobiť správne právne závery o zákonnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok alebo chybnosť skutkových zistení. Preto mohol súd opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom

alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy O. s. p. Napriek tomu, že obidva správne orgány konajúce a rozhodujúce v žalovanej veci nevykonali právne relevantné dôkazy v záujme náležitého ozrejmeneia skutkového stavu veci, ani súd prvého stupňa nevykonal žiadne dôkazy, a to ani formou verifikácie vykonaných dôkazov zo strany správneho orgánu. Podľa názoru žalobcu bolo v záujme náležitého zistenia skutkového stavu vykonať aj ďalšie dokazovanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril prípisom zo dňa 02.03.2010, v ktorom uviedol, že žalobcovia v odvolaní ani náznakom neuviedli, v čom im bola ako účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa, ani aké nesprávne ustanovenia právneho predpisu súd použil a v čom vidia nedostatočné zistenie skutkového stavu veci. Žalobcovia žiadne návrhy dôkazov pred súdnym pojednávaním ani počas súdneho pojednávania nepodali a správne orgány, ktoré vo veci v rámci správneho konania rozhodovali jednoznačne preukázali a doložili právne relevantnými listinnými dôkazmi, že v danom prípade žalobcovia nespĺnili podmienky na konanie podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách.

Podľa § 15 zákona o pozemkových úpravách je potrebné, aby vlastníci pozemkov, ktorí žiadajú vyčleniť svoje pozemky, spĺňali zákonom stanovené podmienky. V správnom konaní prvostupňový aj druhostupňový správny orgán jednoznačne preukázali, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre vyčlenenie náhradných pozemkov postupom podľa tohto ustanovenia. Pre samotné správne konanie bolo irelevantné, ktorý konkrétny subjekt, akým spôsobom a od kedy užíva pozemky vlastnícky patriace žalobcom. Podstatné pre toto konanie bolo preukázanie toho, že ich neužíva pôvodný poľnohospodársky podnik ani jeho právny nástupca. Žalovaný ďalej uviedol, že v súčasnosti neukladá žiadny právny predpis nijakému subjektu, aby zisťoval a viedol evidenciu o tom, kto užíva pozemky a na základe akého právneho titulu a je povinnosťou predovšetkým žalobcov ako vlastníkov zistiť si, kto užíva ich pozemky.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby odvolanie žalobcov zamietol ako nedôvodné a rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým boli potvrdené rozhodnutia žalovaného, potvrdil ako vecne správne.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Podľa § 250i O. s. p. je pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O. s. p.), dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.11.2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že žalobcovia podali spolu s Bc. A. D., bytom H., V. na Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie dňa 21.03.2006 návrh na začatie konania podľa § 15 zákona o pozemkových úpravách, vzhľadom na to, že ako vlastníci poľnohospodárskej pôdy v katastrálnom území V., K.-B., K. P. H. /B./, ktorá je v užívaní

poľnohospodárskeho podniku A.-V., A. so sídlom R., M. N. B., chcú vykonávať na svojej pôde samostatnú poľnohospodársku činnosť v rámci svojej obchodnej spoločnosti. S uvedeným podnikom, ako sami uviedli, nemali uzavretý nájomný vzťah.

Návrh bol prípisom zo dňa 27.03.2006 odstúpený Obvodnému pozemkovému úradu Košice – mesto, keďže Obvodný pozemkový úrad Košice – okolie nebol miestne príslušný. Rozhodnutím zo dňa 19.04.2006 prerušil Obvodný pozemkový úrad Košice – mesto konanie z dôvodu neúplnosti podaného návrhu a účastníkom konania boli zaslané výzvy na doplnenie návrhu. Účastníci konania sa k výzve vyjadrili prípisom zo dňa 24.05.2006, v ktorom uviedli, že obvodným pozemkovým úradom požadované listy vlastníctva boli pripojené ako príloha k návrhu na začatie konania, požiadavka na identifikáciu parciel im nebola adresovaná ani od Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie, kde prebiehalo rovnaké konanie a k požiadavke predloženia stanoviska poľnohospodárskeho subjektu uviedli, že s týmto podnikom nebol uzatvorený nájomný vzťah a preto k návrhu priložili len doklady preukazujúce vlastníctvo k pôde. Pre umiestnenie pozemkov k užívaniu navrhli niektorú z lokalít v susedstve s katastrálnym územím V..

Rozhodnutím zo dňa 04.07.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2006, bolo zastavené konanie podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku vo vzťahu k účastníkovi Bc. A. D. z dôvodu nedoplnenia listín, ktoré sa v zmysle § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách vyžadujú a voči obom zostávajúcim účastníkom konania nariadil Obvodný pozemkový úrad Košice – mesto nariadením č. 2006/01123-10-12/Ht zo dňa 12.07.2006 konanie o urýchlennom usporiadaní vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom, nachádzajúcim sa v katastrálnom území B. v obvode poľnohospodárskeho podniku A.-V., A.

Nájomnými zmluvami č. X. a X. zo dňa 16.06.2000 bolo preukázané, že žalobca v 1. rade dal do prenájmu spoločnosti A.-V., A. poľnohospodársku pôdu v katastrálnom území obce K. B., K., B. vo výmere 9-61-77 ha a žalobca v 2. rade dal spoločnosti do prenájmu poľnohospodársku pôdu v katastrálnom území obce B., V. vo výmere 1-13-75 ha a z oznámenia spoločnosti A.-V., A. zo dňa 02.10.2000 bolo zistené, že poľnohospodárske pozemky v katastrálnom území B. sú neobhospodarované už viac rokov a sú značne zaburinené.

Dňa 21.09.2006 sa konalo pracovné jednanie ku konaniu o urýchlennom usporiadaní vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom, kde k dohode o vyčlenení pozemkov medzi vlastníckmi a nájomcom pozemkov nedošlo.

Listom zo dňa 09.01.2007 požiadal Obvodný pozemkový úrad Košice – mesto Pôdohospodársku platobnú agentúru o poskytnutie podkladov z ich registra. Z oznámenia agentúry zo dňa 13.02.2007 vyplynulo, že diel č. X. je v užívaní spoločnosti C. M., S. a diel č. X. je užívaný neznámym užívateľom, na základe čoho vydal obvodný pozemkový úrad dňa 14.06.2007 rozhodnutia č. 2007/00975-5/Ht. a č. 2007/00975-4/Ht., ktorými návrh žalobcov na urýchlené usporiadanie podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách zamietol s odôvodnením, že pozemky, ktoré žiadali vyčleniť, nie sú v užívaní pôvodného poľnohospodárskeho podniku, ktorým bol Štátny majetok Košice, štátny podnik, so sídlom K., V., ani jeho právneho zástupcu ako to vyžaduje § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, ale sú užívané spoločnosťou C. M., S. a neznámym užívateľom.

Proti rozhodnutiam podali žalobcovia včas odvolanie na Krajský pozemkový úrad Košice, ktorý rozhodnutia obvodného pozemkového úradu potvrdil a odvolanie žalobcov zamietol rozhodnutiami č. A/2007/00239 a č. A/2007/00239/1 zo dňa 17.09.2007.

Po potvrdení rozhodnutí žalovaného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/117/2007-33 zo dňa 04.11.2009 sa žalobcovia v lehote stanovenej zákonom odvolali na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci boli vyššie uvedené rozhodnutia žalovaného č. A/2007/00239 a č. A/2007/00239/1.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, v znení platnom do 31.12.2007, nariadi obvodný pozemkový úrad na návrh vlastníkov alebo oprávnených osôb, ktorým boli vydané pozemky podľa osobitných predpisov, a ktorí požiadali o vyčlenenie svojich pozemkov užívaných poľnohospodárskym a lesným podnikom alebo hospodárskym subjektom podľa osobitných predpisov, urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov na čas do schválenia projektu pozemkových úprav alebo do zániku podniku, ktorý hospodári na pôde bez právneho nástupcu,

alebo do rozhodnutia o odňatí pozemku z poľnohospodárskeho pôdneho fondu, ak ide o neprístupné pozemky alebo ak je to potrebné z iných dôvodov. Návrh na urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov môže podať aj Slovenský pozemkový fond (§ 34 až 36) ohľadne pozemkov, ktoré spravuje alebo s ktorými nakladá. O urýchlenom usporiadaní vlastníckych a užívacích pomerov sa vyhotoví zjednodušený rozdeľovací plán spolu s plánom opatrení potrebných na umožnenie hospodárenia v novom usporiadaní pozemkov. Ak nie je možné z hospodárskych dôvodov vyčleniť vlastníkovi pozemky, ktoré sú v jeho vlastníctve, pridelia sa mu iné poľnohospodárske pozemky do bezplatného náhradného užívania. Lesné pozemky sa vyčleňujú a odovzdávajú do užívania predovšetkým v ucelených lesných častiach (§ 3 ods. 2). Tieto pozemky nie sú vyňaté z pozemkových úprav podľa predchádzajúcich ustanovení. Rozhodnutie podľa tohto odseku sa oznamuje verejnou vyhláškou a odvolanie proti nemu nemá odkladný účinok. Ustanovenia ostatných oddielov sa použijú primerane.

V správnom konaní bolo preukázané, že pozemky, ktoré žiadali žalobcovia vyčleniť sú v užívaní subjektu odlišného od pôvodného poľnohospodárskeho podniku, konkrétne sú v užívaní spoločnosti C. M., S. a neznámeho subjektu. Prvostupňový správny orgán tak rozhodol správne, keď návrh žalobcov na urýchlené usporiadanie podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách zamietol, pričom námietka žalobcov ohľadne nekonkretizovania subjektu, ktorý v súčasnosti pozemok užíva, odkedy tak robí a na základe akého titulu, je irelevantná, keďže správny orgán takúto povinnosť nemá; v konaní o urýchlenom usporiadaní vlastníckych a užívacích pomerov skúma len podmienky ustanovené v §15 zákona o pozemkových úpravách.

V odvolaní žalobcovia namietali, že im bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Túto svoju námietku však nijakým spôsobom nekonkretizovali, t. j. neuviedli, v čom spočívalo odňatie možnosti konať pred súdom, v dôsledku čoho odvolací súd k uvedenej námietke neprihliadal. Žalobcovia tiež v odvolaní žiadali, aby odvolací súd, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v celom rozsahu odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O. s. p., a to najmä z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci, avšak ani tieto dôvody pochybenia bližšie nešpecifikovali, v dôsledku čoho ani k týmto odvolací sud neprihliadal.

K námietke žalobcov, že názor krajského súdu ohľadne vznesenia námietok až po uplynutí lehoty na podanie žaloby neobstojí, odvolací súd poukázal na ustanovenie § 250h ods. 1 O. s. p., podľa ktorého môže žalobca až do rozhodnutia súdu rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b, kde je uvedené, že žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak a zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Žalobcovia v odvolaní ďalej uviedli, že napriek tomu, že správne orgány nevykonali právne relevantné dôkazy v záujme náležitého ozrejmenia skutkového stavu veci, ani súd prvého stupňa nevykonal žiadne dôkazy, a to ani formou verifikácie vykonaných dôkazov zo strany správneho orgánu. Podľa názoru žalobcu bolo v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci namieste vykonať aj ďalšie dokazovanie. K uvedenej námietke odvolací súd poukázal na skutočnosť, že žalobcovia v konaní pred správnymi orgánmi ani v konaní pred krajským súdom nepodali žiadne návrhy dôkazov, na základe ktorých by mohla byť v konaní preukázaná opodstatnenosť ich návrhu. Žalobcovia tak neunesli dôkazné bremeno, ktoré pre nich vyplývalo z ustanovenia § 120 ods. 1 prvá veta O. s. p., podľa ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Podľa § 120 ods. 1 veta druhá síce môže súd výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo vec, avšak ide o možnosť súdu, nie povinnosť. Krajský súd považoval dôkazy obstarané prvostupňovým správnym orgánom za dostatočné na preukázanie skutkového stavu a tak ďalšie dokazovanie v súlade s § 120 ods. 1 veta druhá O. s. p. nevykonal.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade bol dostatočne zistený skutkový stav a žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď potvrdil rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Za správne odvolací súd považoval aj konštatovanie krajského súdu, že žalobcovia v konaní žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali, že by predmetné poľnohospodárske pozemky boli v užívaní pôvodného poľnohospodárskeho podniku alebo jeho nástupcu.

Odvolačí súd dospel k záveru, že rozhodnutia žalovaného obsahujú všetky formálne aj obsahové náležitosti vyžadované správnym poriadkom, je z nich zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre ich vydanie, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a výklade relevantných právnych predpisov. Rozhodnutia vychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého žalovaný vyvodili aj správny právny záver a ich obsah zodpovedá právu účastníkov na spravodlivý proces v medziach podaného odvolania.

Z uvedených dôvodov preto bolo možné vyvodiť záver, že rozhodnutia žalovaného, ktorými potvrdil rozhodnutia obvodného pozemkového úradu o zamietnutí návrhu žalobcov na urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov podľa § 15 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, bolo potrebné považovať za rozhodnutia vydané v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, ak jeho rozhodnutia potvrdil. Odvolačí súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam žalobcov nevyhovел a napadnutý rozsudok podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c O. s. p., tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská